

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 11CoP/4/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8812204214
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 11. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Škrab
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2012:8812204214.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Škraba a členov JUDr. Milana Majerníka a JUDr. Romana Tótha, v právnej veci žalobkyne: A. H., nar. X.X.XXXX, bytom B. K. XXX, proti žalovanému: Q. H., nar. XX.X.XXXX, bytom Y. V. XXX, za účasti M. H., nar. XX.XX.XXXX, mal. B. H., nar. X.X.XXXX, a mal. M. H., nar. XX.X.XXXX, všetci bytom u matky, zastúpení kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny, Oddelenie sociálno-právnej ochrany detí a sociálnej kurately, Vranov nad Topľou, o rozvod manželstva a úpravu práv a povinností rodičov k mal. deťom na čas po rozvode, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 28.6.2012 pod č.k. 8P/134/2012 - 57, jednohlasne takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti o určení výživného na deti pochádzajúce z rozvedeného manželstva a vo výroku o trovách konania.

Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Vranov nad Topľou vyššie označeným rozsudkom manželstvo Q. H., nar. XX.X.XXXX, a A. H., rod. W., nar. X.X.XXXX, uzavreté dňa XX.X.XXXX, zapísané v Knihe manželstiev Obvodného úradu v B. K., vo zväzku X, ročník XXXX, na strane XX, pod poradovým číslom X, rozviedol. Na čas po rozvode zveril maloleté deti M. H., nar. XX.XX.XXXX, B. H., nar. X.X.XXXX, a M. H., nar. XX.X.XXXX, do osobnej starostlivosti žalobkyne - matky, ktorá bude maloleté deti zastupovať a spravovať ich majetok. Žalovanému uložil povinnosť platiť výživné na každé

maloleté dieťa po 50,- Eur mesačne, vždy do 20. dňa toho-ktorého mesiaca vopred, k rukám žalobkyne. Zároveň rozhodol, že styk otca s maloletými deťmi je neobmedzený a účastníci nemajú právo na náhradu trov konania.

V súvislosti s určením výživného pre maloleté deti a úpravou styku s nimi mal za preukázané, že matka býva s nimi vo svojom rodičovskom dome v obci B., v spoločnej domácnosti so svojou matkou a starou matkou. Je zamestnaná ako pomocná kuchárka vo Vranovskej nemocnici, n.o.. Je poberateľkou prídavkov na deti. Jej priemerný mesačný zárobok je 327,- Eur. Spoločne hospodári so svojou matkou, na stravu a bežné výdavky v domácnosti prispieva polovicou nákladov. Otec doposiaľ súdom určené výživné na deti matke poukazoval. Žije naďalej v obci Y. V. v spoločnej domácnosti so svojím otcom. Hospodária spoločne a otec polovičnou mierou prispieva na energiu a služby, čo mesačne činí okolo 50,- Eur. Od 13.9.2011 do 2.5.2012 bol zamestnaný v spoločnosti D., s.r.o., Y. V.. Taktiež pracoval v Rakúsku ako stavebný robotník. Došlo k okamžitému skončeniu pracovného pomeru zo strany zamestnávateľa pre porušenie pracovnej disciplíny. Otec však prezentuje, že od zamestnávateľa odišiel sám. Požiadal

o zaevidovanie na úrade práce. Aj keď by sa chcel zamestnať, za súčasných okolností by chcel znížiť výživné na minimálnu výšku 26,- Eur na každé dieťa. S deťmi udržiava kontakt s tým, že ich osobne navštevuje alebo im telefonuje. Kolízny opatrovník na čas po rozvode odporučil súdu zveriť maloleté deti do osobnej starostlivosti matky a otca zaviazat' na platenie výživného podľa jeho možností, schopností a majetkových pomerov. Styk otca s deťmi navrhol upraviť neobmedzene. Vranovská nemocnica, n.o., potvrdila, že žalobkyňa je u nich zamestnaná a jej priemerný mesačný príjem za obdobie posledných 12 mesiacov činí 346,44 Eur. Spoločnosť D., s.r.o., Y. V., oznámila, že Q. H. (žalovaný) pracoval v ich spoločnosti od 13.9.2011 do 2.5.2012. Pracovný pomer s ním bol ukončený zo strany zamestnávateľa podľa § 68 ods. 1 písm. b/ Zákonníka práce. Okrem priemernej mesačnej čistej mzdy v sume 289,73 Eur mu boli vyplácané diéty podľa počtu odpracovaných hodín, v priemere 600,- Eur mesačne.

Súd prvého stupňa na základe vykonaného dokazovania uzavrel, že na čas po rozvode upravil práva a povinnosti rodičov k maloletým deťom. Vzhľadom na doterajšiu starostlivosť a citový vzťah zveril maloleté deti do osobnej starostlivosti žalobkyne a žalovaného zaviazal platením výživného. Pri určení výšky vyživovacej povinnosti musel zohľadniť skutočnosť, že posledný pracovný pomer žalovaného bol ukončený zo strany zamestnávateľa pre závažné porušenie pracovnej disciplíny. Podľa § 75 ods. 1 zákona o rodine mal za to, že žalovaný sa svojím konaním bez dôležitého dôvodu vzdal zamestnania, zárobku, pričom je v jeho možnostiach a schopnostiach pracovať a dosahovať príjem. Pri určení výšky výživného vychádzal zo zárobkových pomerov, ktoré žalovaný dosahoval v poslednom zamestnaní. Na základe tohto zistenia ho zaviazal na platenie výživného podľa žiadosti matky, a to po 50,- Eur mesačne na každé maloleté dieťa. Styk žalovaného s maloletými deťmi upravil neobmedzene, pričom žalobkyňa mu nebráni stretávať sa s deťmi a je v záujme maloletých, aby udržiavali a rozvíjali vzťah aj s rodičom, s ktorým nežijú v spoločnej domácnosti.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa, vo výroku o určení výživného, podal žalovaný (otec maloletých) odvolanie, ktorým žiadal v tejto časti zmeniť rozsudok tak, aby bol

zaviazaný platiť na každé dieťa po 10,- Eur mesačne. Odvolanie zdôvodnil tým, že v súčasnosti je nezamestnaný a poberá dávku v hmotnej núdzi, ktorá mu postačí na prežitie a na výdavky spojené s bývaním. Na odvolacom pojednávaní uviedol, že má záujem pracovať a až po novom roku sa chystá odísť za prácou do zahraničia.

Matka maloletých detí na odvolacom pojednávaní navrhla potvrdiť rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti. To isté žiadala aj v súčasnosti už plnoletá M. H., nar. XX.XX.XXXX, ktorá plnoletosť nadobudla v čase odvolacieho konania.

Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného zo dňa 10.9.2012 žiadal potvrdiť rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti ako vecne správny.

Odvolací súd prejednal odvolanie žalovaného (otca maloletých detí) a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné vyhovieť. Pokiaľ súd prvého stupňa zaviazal otca vtedy ešte všetkých maloletých detí na platenie výživného po 50,- Eur na každé dieťa, v tejto súvislosti správne zistil skutkový stav a správne ho aj právne vyhodnotil. Preto odvolací súd plne odkazuje na zdôvodnenie rozsudku v tejto časti okresným súdom (§ 219 ods. 2 O.s.p.).

Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku a k dôvodom odvolania odvolací súd dopĺňa:

Predmetom odvolacieho konania je odvolanie otca maloletých proti výroku rozsudku, ktorým bola mu uložená povinnosť platiť na každé dieťa pochádzajúce zo spoločného manželstva po 50,- Eur mesačne k rukám matky.

Podľa § 75 ods. 1 zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti

a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Pri určení povinnosti platiť výživné súd na strane povinného (v tomto prípade otca dvoch maloletých detí) prihliada predovšetkým na zárobkové možnosti podľa jeho príjmov z obdobia pred zmenou zamestnania, ak sa preukáže, že to bol povinný, ktorý sa vzdal bez vážneho dôvodu výhodnejšieho zamestnania alebo zárobku. Aj v tomto prípade je povinný skúmať dôvody, ktoré viedli k strate doterajšieho zamestnania.

Ak so žalovaným jeho posledný zamestnávateľ - spoločnosť D., s.r.o., Y. V. XXX, ukončil pracovný pomer podľa § 68 ods. 1 písm. b/ Zákonníka práce, teda okamžitým skončením pracovného pomeru pre závažné porušenie pracovnej disciplíny, je potrebné vychádzať z toho, ako správne konštatoval súd prvého stupňa, že žalovaný si sám svojím konaním privodil stratu zárobkovo výhodného zamestnania. Preto je v jeho možnostiach a schopnostiach pracovať a dosahovať príjem. Teda ak súd prvého stupňa vychádzajúc z posledných zárobkových pomerov žalovaného ho zaviazal platiť po 50,- Eur na

každé maloleté dieťa (v súčasnosti aj na už plnoletú Viktóriu), rozhodnutiu okresného súdu v tejto súvislosti nemožno nič vytknúť.

Z uvedených dôvodov odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti o určení výživného na všetky deti pochádzajúce z rozvedeného manželstva účastníkov a vo výroku o trovách konania ako vecne správny (§ 219 ods. 1 O.s.p.).

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 144 O.s.p..

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.